

توصیه‌های امام زمان (عج) به شیعیان، که معمولاً عمل نمی‌کنیم!

آنچه در پی مآیید توصیه‌هایی است که امام عصر (عج) خطاب به شیعیان و پیروان اهل بیت (ع) فرموده‌اند...

آنچه در پی مآیید توصیه‌هایی است که امام عصر (عج) خطاب به شیعیان و پیروان اهل بیت (ع) فرموده‌اند. برآستی، چقدر به اینها عمل می‌کنیم؟!

1. از خداوند - جل جلاله - بترسید و تقوا پیشه کنید.
2. به ما در بیرون آوردن شما از فتنه و امتحانی که بر شما روی آورده است کمک کنید.
3. عهد می‌کنم که هر کدام از شیعیان که راه تقوا را در پیش گیرد و هر آنچه که لازم است [و حق خداست] از مال خود خارج کند، از فتنه‌ی گمراه‌کننده و رنج‌های ظلمانی در امان باشد.
4. هر کدام از شیعیان، در بخشش اموالی که خداوند به او داده به کسانی که خداوند فرمان داده است بخل ورزد، در دنیا و آخرت زیانکار خواهد بود.
5. اگر شیعیان ما در وفا نمودن به عهد و پیمانی که از ایشان گرفته شد، همسو و یکدل شوند، دیدار ما از ایشان به تأخیر نخواهد افتاد.
6. ظهور ما به تأخیر نیفتاده مگر به سبب اعمال ناپسندی که از ایشان سر می‌زند و خبر آنها به ما می‌رسد. (توقیع به شیخ مفید)
7. از خدا بترسید؛ و از ما اطاعت کنید؛ و از راه راست منحرف نگردید.
8. نیت خود را - مطابق سنت آشکاری که به شما گفتم - با دوستی، به سوی ما برگردانید. (توقیع به ابن ابی‌غانم قزوینی و جماعتی از شیعیان)
9. اموال شما (خمس و زکات) را قبول نمی‌کنیم مگر اینکه پاک و طاهر باشد... هر کس می‌خواهد عمل کند و هر که نخواهد نکند؛ چرا که ما به آنچه شما دارید نیازی نداریم.
10. ظهور و فرج در دست خداست و کسانی که وقت رای آن تعیین می‌کنند "دروغگو" هستند.
11. در مسایلی که روی می‌دهد به فقهاء مراجعه کنید؛ زیرا که ایشان حجت من بر شمایند و من حجت خدایم بر ایشان.
12. منتفع شدن از من در ایام غیبت، مانند استفاده از خورشید است زمانی که ابر روی آن را پوشانده باشد.
13. درباره چیزهایی که به درد شما نمی‌خورد سؤال نکنید، و در دانستن چیزهایی که از دانستن آنها معاف شده‌اید خود را به سختی نیاندازید.
14. برای تعجیل فرج بسیار دعا کنید؛ چرا که همین فرج شماست. (توقیع به اسحاق بن یعقوب)
15. هر کس بدون اجازه ما در اموال مربوط به ما (خمس، زکات و وقف) تصرف کند، از جمله ظالمین است و ما در روز قیامت شاکي او خواهیم بود. (توقیع به محمد بن جعفر اسدی)
16. آیا نمی‌دانید که خداوند از زمان حضرت آدم تا حال، برای مردم ملجأ و پناهی قرار داده که به ایشان پناه برند و راهنمایانی تعیین کرده که به سبب آنها هدایت یابند. هر زمان که نشانه‌ای از آنان پنهان شد نشانه‌ی دیگر آشکار گردید و هر وقت که ستاره‌ای از ایشان غروب کرد ستاره‌ی دیگر طلوع نمود؛ و وقتی که خدای عزوجل امام حسن عسکری (ع) را به سوی خود برد گمان نمایید که واسطه میان خود و مخلوقاتش را قطع نموده است. هرگز چنین چیزی نشده و نخواهد شد تا وقتی که قیامت برپا شود. (توقیع به محمد بن ابراهیم بن مهزیار)
17. آیا نمی‌دانید که روی زمین از حجت خدا خالی نمی‌گردد؛ خواه آن حجت، ظاهر باشد و خواه پنهان.
18. مردم پیروی از خواهش‌های نفسانی را از خود دور کنند؛ و همانگونه که [پیش از غیبت] رفتار می‌نمودند رفتار کنند؛ و امری که از آنان پوشیده و پنهان شده است را جستجو نمایند... و بدانند که حق با ما و در نزد ماست. (توقیع به عمری وپسرش)

توضیح:

توقیع ، در لغت به معنای "امضاء، نامه و فرمان" ، و در اصطلاح حدیثی به معنای "بخشی از نوشته‌های ائمه اطهار علیهم السلام" است . بیشتر توقیعات از سوی امام عصر (عج) صادر گردیده است. واژه توقیع نخستین بار در روایتی از امام کاظم (ع) به معنای یادداشتی که امام در زیر یک نامه نوشته دیده شده است. امروزه وقتی سخنی از «توقیع» به میان می‌آید، ذهن به توقیعات حضرت مهدی (ع) منصرف می‌گردد.

ارسال توقیعات برای شیعیان، معمولاً توسط وکلای امام صورت می‌گرفت. نواب اربعه امام عصر و کیلانی در شهرهای مختلف داشتند که توقیعات از طریق آنها انتشار می‌یافت.

در کتاب کمال الدین شیخ صدوق، غیبت شیخ طوسی، احتجاج طبرسی و بحارالانوار مجلسی، حدود هشتاد توقیع از سوی امام زمان (ع) نقل شده است که محتوای آنها، برخی خطاب به سفرا و نواب خاص است و برخی خطاب به علماء و فقهاست. برخی در پاسخ به سؤالات است و برخی در تکذیب کسانی است که به دروغ ادعای امامت یا نیابت از طرف آن حضرت را داشتند.

.....

منبع توصیه‌ها :

علامه محمدباقر مجلسی؛ مهدی موعود ؛ ترجمه حسن بن محمد ولی ارومیه‌ای؛ قم: انتشارات مسجد مقدس جمکران، 1380 ؛ ج 2 .